

På denne baggrund foreslås det, at ordningen, hvorefter dagpengeudbetalingen efter arbejdsgiverperioden overgår til det sociale udvalg, opretholdes. Dette vil være i bedre overensstemmelse med fælleserklæringen af 8. december 1987 fra regeringen og arbejdsmarkedets hovedorganisationer. Der er heri tillige anført, at nedsættelsen af dagpengelovens arbejdsgiverperiode ikke må indebære ændringer af de enkelte arbejdstageres rettigheder under sygdom.

I overensstemmelse hermed foreslås det, at dagpenge i 2.-5. uge beregnes efter reglerne i dagpengelovens §§ 9 og 10 om beregning på grundlag af den aktuelle indtjening.

Forslaget medfører som nævnt administrative merudgifter for kommunerne. Skål kommunerne holdes skadesløse, må de derfor kompenseres for merarbejdet.

Efter sædvanlig praksis gives der ikke kompensation for kommunale merudgifter som følge af administrative meropgaver. Efter indhentning af de nødvendige erfaringer om merarbejdets størrelse vil spørgsmålet om kompensation for merarbejdet ved administrationen af 2.-5. fraværsuge dog blive taget op til drøftelse i forbindelse med kompensationsforhandlingerne med kommunerne.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Der henvises til pkt. A i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Forslaget indebærer, at dagpenge også i 2.-5. uge vil blive beregnet efter reglerne i dagpengelovens §§ 9 og 10 om beregning på grundlag af den aktuelle indtjening.

Herved sikres lønmodtageren en dagpengehjælp af samme størrelse i de første 5 uger af sygdomstilfælde, som da arbejdsgiverperioden var på 5 uger. Efter disse regler er dagpengenes størrelse ikke begrænset af et minimum, og lønmodtagere med flere arbejdsgivere kan modtage dagpenge op til maximum for hver af arbejdsgiverne.

Til § 2

Der henvises til de almindelige bemærkninger.